

Sygn. akt IV KK 417/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie A. W.

skazanego z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 30 lipca 2013 r.,

I. uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. co do oddania oskarżonego pod dozór kuratora (pkt II wyroku);

II. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. W. został oskarżony o to, że: w okresie od nieustalonego dnia maja

2011 roku do lutego 2013 roku w S., znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną M. W. i córką M. W. poprzez bezpodstawne wszczynanie awantur, szarpanie, popychanie, plucie, grożenie pobiciem i zniszczeniem domu, używanie w stosunku do nich słów powszechnie uznawanych za obelżywe, wyrzucanie z domu, niszczenie wspólnego mienia, zakłócanie spoczynku nocnego, tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym z dnia 30 lipca 2013 roku, uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. występku z art. 207 § 1 k.k. i za to z mocy art. 207 § 1 k.k. w związku z art. 58 § 3 k.k. oraz w związku z art. 34 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym. W pkt II wyroku na mocy art. 36 § 1 k.k. oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego. Ponadto na mocy art. 36 § 2 k.k. w związku z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się w okresie wykonywania kary od nadużywania alkoholu (pkt III).

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 10 sierpnia 2013 roku.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o dozorze kuratora na korzyść skazanego, zarzucił wyrokowi:

- „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, to jest art. 1 § 1 k.k. w związku z art. 1 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589), polegające na oddaniu oskarżonego A. W. w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności pod dozór kuratora, pomimo tego, że przepis art. 36 § 1 k.k., wskazany jak podstawa prawna tego rozstrzygnięcia, został z dniem 8 czerwca 2010 roku uchylony na mocy wymienionej ustawy”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście zasadna podlegała uwzględnieniu w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k. Rację ma Prokurator Generalny, że w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w W. oddanie oskarżonego pod dozór kuratora w oparciu o przepis art. 36 §1 k.k. nie było możliwe, albowiem przepis ten został uchylony z dniem 8 czerwca 2010 r. ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (art. 1 pkt 6 lit. a - Dz. U. nr 260, poz. 1589). Zatem zaskarżony kasacją wyrok dotknięty jest rażącą obrazą prawa, tj. art. 1 pkt 6 lit. a wyżej wskazanej ustawy, a w konsekwencji, zastosowaniem dyspozycji przepisu art. 36 § 1 k.k. i orzeczeniem dozoru kuratora wobec skazanego, pomimo że zarówno w dacie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, jak i w dacie orzekania przepis ten nie obowiązywał. Skoro stan prawny nie pozwalał na nałożenie na skazanego dozoru kuratora, to konieczne stało się uchylenie wyroku w zaskarżonej części. Co oczywiste, takie rozstrzygnięcie nie wymaga wydania orzeczenia następczego, albowiem już na skutek wyroku kasatoryjnego wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w W. odpowiada w tym zakresie prawu.

Orzeczenie o wydatkach postępowania kasacyjnego uzasadnione jest treścią art. 638 k.p.k.